

מ"ת 43179/08/14 - מדינת ישראל נגד מחמד חדור (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 43179-08-14 מדינת ישראל נ' חדור(עציר)
מ"ת 47967-09-14 מדינת ישראל נ' חדור (עציר)
תיק חיצוני: 88612/____ 2014/

בפני כב' השופט מרים קסלסי
המבקשת
באמצעות תביעות י-ם
נגד
המשיב
מחמד חדור (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר נבון

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בשאלה האם קיימות ראיות לכאורה בעבירות בהן הואשם המשיב.

המשיב (תושב שטחים) הואשם בביצוע מספר אירועי פריצה, חלקם עם אחרים.

1. **בת"פ 47961-09-14 (מ"ת 47967-09-14)** המשיב הואשם כי פרץ לדירה ברח' יעקוב צור 22/1 בירושלים ביום 29/5/14, גנב ממנה רכוש, כאשר הראיה לכך נסמכת על מברג שנמצא בדירה ואשר נושא את הד.נ.א של המשיב.

המשיב הכחיש כל קשר למברג ולא מסר כל גרסה סבירה אשר תטיל ספק בראיה נסיבתית זו.

בעפ 149/12 אשר אלמליח נ' מדינת ישראל נאמרו הדברים הבאים:

"ניתן להרשיע נאשם על יסוד ראית דנ"א הניצבת לבדה, אולם הרשעה כאמור צריכה להישמר למקרים יוצאי דופן ולהיעשות בזהירות המרבית. יש לזכור כי ראית דנ"א היא ראיה נסיבתית, אשר הרשעה על בסיסה תתאפשר רק כל אימת שהמסקנה ההגיונית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפלילים. אם כן, משקל הראיה ואפשרות ההרשעה על-פיה יוכרעו בהתחשב בהסבר שהציע הנאשם לנוכחות הדנ"א שלו בזירה. ככל שעלה בידו להציע הסבר מתקבל על הדעת או גרסה מזכה שיש בה כדי לטעת ספק סביר באשמתו, כי אז מובן שיש לזכותו"

יודגש כי דברים אלו נאמרו לענין הרשעה אפשרית, קל וחומר שניתן להסתפק בראיה זו כראיה לכאורה.

2. זאת ועוד, ביום 21/9/14 החליטה כב' השופטת שרון לארי בבלי כי די לה בבדיקה ראשונית של הד.נ.א על מנת לקבוע שישנן ראיות לכאורה. כיום, לאחר שהגיעה חוו"ד סופית, המצב הראייתי לא השתנה לטובת המשיב, נהפוך הוא.

אציין עוד כי בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, יש חשיבות גם לקיומם של אישומים נוספים תלויים ועומדים נגד אותו נאשם, המייחסים לו מקרי פריצה נוספים ואם לגביהם לא יוכרע כי נמצאה פרכות בראיות, הרי שהדיון בסוגיה דלעיל תיאורטי בלבד.

מכל האמור לעיל, יש לדחות הבקשה לעיון חוזר בכל הנוגע למ"ת 43179-08-14.

3. אעבור כעת לתיק הפלילי השני **ת"פ 15031-03-14 (מ"ת 47961-09-14)** המכיל **שבעה אישומים** של התפרצות, גניבה, החזקת כלי פריצה, קשירת קשר לעשות פשע ושהיה בלתי חוקית.

בתיק זה נשמעו כל ראיות המאשימה למעט הגשת חוו"ד על פי דיני הראיות לענין איכון הטלפונים של המעורבים (דפי האיכון הומצאו לסנגור).

אין בחוו"ד זו כדי להשפיע באופן ישיר על המשיב שלפני, באשר לא היה ברשותו טלפון נייד, אולם לדעת סנגורו, הימצאותה של העדה שירה עמיאל, במקומות שונים ברחבי ירושלים בזמנים של אירועי הפריצה סותרים את הודעתה לפיה היתה שותפה לפריצה (כנהגת), פוגעים במהימנותה ולפיכך יש להגיע למסקנה שאין ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב. בטרם קיבל הסנגור את דפי האיכון סבר כי העדה היתה באילת ולכן לא יתכן שנמצאה באזורי הפריצה (זו היתה העילה להגשת הבקשה), אולם לאחר קבלת דפי האיכון, טענה זו כבר אינה עומדת על הפרק. לטענת הסנגור, חקירתו של עורך החוו"ד לכשתומצא לו וחוות דעת נגדית שיגיש ישנו התמונה - אולם אלו טרם נולדו ולכן המצב הראייתי לא השתנה עדיין לטובת המשיב, גם אם ציפיותיו יתגשמו.

4. לטענת ב"כ המאשימה איכון הטלפון הנייד של העדה ושל יתר הנאשמים יחדיו מלמד ותומך בראיות לפיהן שהו באזור במועדים המיוחסים להם לפריצת הדירות. וכי "החורים" בזמני האיכון נובעים מכך שהעדה ששימשה כנהגת של הנאשמים לא שוחחה בטלפון בזמן נהיגתה ובכל מקרה נמצאה בירושלים בשכונות שונות כשההגעה ממקום למקום אורכת דקות ובהתחשב בכך שאין שעת פריצה מדויקת (אלא הערכה בהתאם לזמני יציאה וחזרה של בעל הדירה), הרי שתמונת המצב לא השתנתה לטובת המשיב.

5. שמעתי טענות הצדדים, עיינתי בפרוטוקול ובראיות שהוצגו לבית המשפט במהלך ההוכחות ולא מצאתי כי בשלב זה ניתן לומר שהראיות כנגד המשיב נחלשו. העובדה כי שני העדים שהפלילו את המשיב בחרו לשתוק בחלק מעדותם, אחד הוכרז כעד עוין והודעותיהם הוגשו כראיה אינה פוסלת בשלב זה את תוכן עדותם או מפחיתה ממשקלם. אין זה מחזה נדיר בהם עדים בוחרים לשתוק על הדוכן (לשם כך תוקן החוק עוד בשנת 1979 והוסף סעיף 10א' לפקודת הראיות תשל"א-1971). הסיבות לשתוק או לחזרה מההודאה יכולות לנבוע מפחד, מחרטה

על כך שסיבכו עצמם. לא מצאתי שהונחה תשתית לטענה כי הודעה זו נלקחה ממם בכוח או באיומי.

ושוב אחזור על ההלכה כי משקלם של הראיות ומהימנות העדים, מסורה לשופט היושב בדין בתיק העיקרי. כשאני משווה את תמונת המצב שהוצגה בפני שופטת המעצרים - כב' הש' שרון לארי-בבלי, לבין זו הידועה כעת לאחר קיומן של מספר ישיבות הוכחות, איני מוצאת כי התגלתה פריכות כלשהיא ובכל מקרה לא כזו המצדיקה שינוי ההחלטה המפורטת שניתנה בענין מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ביום 21/9/14.

אשר על כן אני דוחה הבקשה גם בנוגע למ"ת 47961-09-14.

שתי ההחלטות בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בשני התיקים בעינן עומדות.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים (בהסכמתם).

מזכירות תשלח ההחלטה בפקס ותוודא הגעתו.

זכות ערר כדין, מיום הגעת הפקס לידי הצדדים.